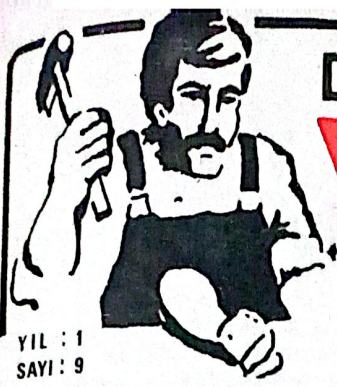

YIL : 1
SAYI : 9

DERİ VE KUNDURA İŞÇİLERİNİN SESİ

Yenileşme

ÇALIŞANLARIN HAKLARI ELLERİNDEN ALINMAK İSTENİYOR

Son aylarda işçi sınıfının, diğer emekçi sınıf ve tabakaların arasına sahte duvarlar örülmek isteniyor. Zulüm, sömürü düzeninin sahipleri, göbekten dışa bağımlı patronlar kendilerine dikensiz gül bahçesi yaratma peşinde. Gayretlerini genel olarak çalışanların demokratik hak ve özgürlüklerine yaptıkları saldırılarla sergilersek, hayli yol aldıklarını görürüz.

Nedir gaspedilen haklarımız?

1. Yargıtay 9. Hukuk Dairesi GREV HAKKINI KULLANILMAZ HALE GETİREN BİR KARAR ÇIKARMIŞTIR. Karara göre «Grev oylamasına işyerine alınış tarihine ve çağın tarihinde işyerinde bulunup bulunmamasına bakılmaksızın salt grev oylamasını isteminin yapıldığı tarihte işyerinde çalışmakta olanlar (yani işe alınanlar dahil) tüm işçilerin grev oylaması isteminde bulunabileceği... Dolayısıyla çağın tarihinden beri işyerinde çalışıpta grev oylaması isteminde bulunacakları tarihte işlerine son verilen işçiler, grev oylaması istemi ve oylamasında nazara alınmayacakları bildiriliyor. Bu karar, GREV HAKKININ KULLANILIP KULLANILMAMASINI İŞÇİLERİN VE GERÇEK SENDİKALARIN ELİNDEN ALIP, İŞVERENLERİN İSTEDİĞİ GİBİ İSTEMEDİKLERİ ZAMANDA İŞÇİLERİN VE SENDİKALARIN ELİNDEN ALABİLECEĞİ GİBİ İSTEMEDİKLERİ ZAMANDA İŞÇİLERİN VE SENDİKALARIN ELİNDEN ALABİLECEĞİ BİR HAK HALİNE GETİRMİŞTİR. Böylece ANAYASANIN 47. ve II. maddeleri çiğnenmiş, işçilerin yıllar süren dişediş mücadelesiyle elde ettiği GREV HAKKI ciddi bir yara almıştır. Yani işçilerin EKMEK KAVGALARINDA tek silahları olan GREV HAKKI, TOPLU SÖZLEŞME HAKKI, boğulmak isteniyor. Bir ölçüde boğulmuşlar da. İmyonlar içinde yüzen mal mülk sahibi sınıflara yeni bir imtiyaz tanınmıştır. aZ zor geçinebilen işçiler emekçiler ise bir haklarını daha egemenlere kaptırmışlardır.

2. Yine yargıtay 9. Hukuk Dairesi bir başka kararla işçi sınıfının en doğal demokratik hakkı olan REFARANDUM hakkı yokedilmektedir. Demokrasi cephesinde işçi aleyhine bir gedik daha açılması gerçekleşmiştir. Referandum hakkının yasal olmadığı tesbiti, işçinin serbestçe örgütlenmesine indirilen bir darbedir. Sendika seçme özgürlüğüne Anayasa da tanınan imkan, başka bir hukuk dairesi tarafından işverenlere yarar hale getirilmiştir.

3. Son olarak çalışan sınıf ve tabakaların demokratik haklarına saldırı işçi-memur ayrımı olarak yansımıştır. Grev, toplu sözleşme hakkıyla donanmış olan 400.000 işçi bir karamameyle meur kabul edilmiştir. Tek karamameyle yüzbinlerce işçi Grev yapamaz, toplu sözleşme masasına oturup ücret artırım isteminde bulunamaz hale getirilmiştir. Bu yüzden şu ana kaçır memur olmayı kabullenmeyenlerden 400 kişi işlerinden edilmiştir.

Dikkat edilecek olursa oynanan bütün oyunlar tek bir amaca yönelik. Grev hakkının yokedilmesi, işçilerin artan hayat paahlılığı karşısında toplu sözleşme masasına oturmalarının engellenmesi.

BUNLARA NEDEN BAŞVURULUYOR?

1. İşçi sınıfı ve diğer emekçiler hızlı bir uyanış içindedir. Yıllardır sınıf kavgasına aktif olarak sokulmayan türlü yollarla uyanışları engellenen emekçiler bir arayış içine girmişlerdir. Ne yapıp yapıp bu uyanışı durdurmak başlıca dertleridir. Egemen güçler demokratik her adımın ençok çalışanlara yaradığının bilincindedir. O nedenle devamı dördüncü sayfa

Bir dönem yaşıyor Türkiye: BASKI, ZULÜM VE İŞKENCESİYLE

Bir dönem yaşıyor Türkiye: YOLSUZLUK, KANUNSUZLUK VE RÜŞVETİYLE

Bir dönem yaşıyor Türkiye: DİRENİŞİYLE, BOYKOTUYLA, GREVİYLE

Bir dönem yaşıyor Türkiye: KÖYLÜSÜYLE, GENÇLİĞİYLE, İŞÇİSİYLE

VE BU DONEMDE, KAZLIÇEŞME DERİ İŞÇİLERİ, HAYKIRIYOR HEP BİR AĞIZDAN

EKMEK KAVGAMIZDA GERİ ADIM ATMIYACAĞIZ

DIYE, KARARLI VE GÜR SESİYLE

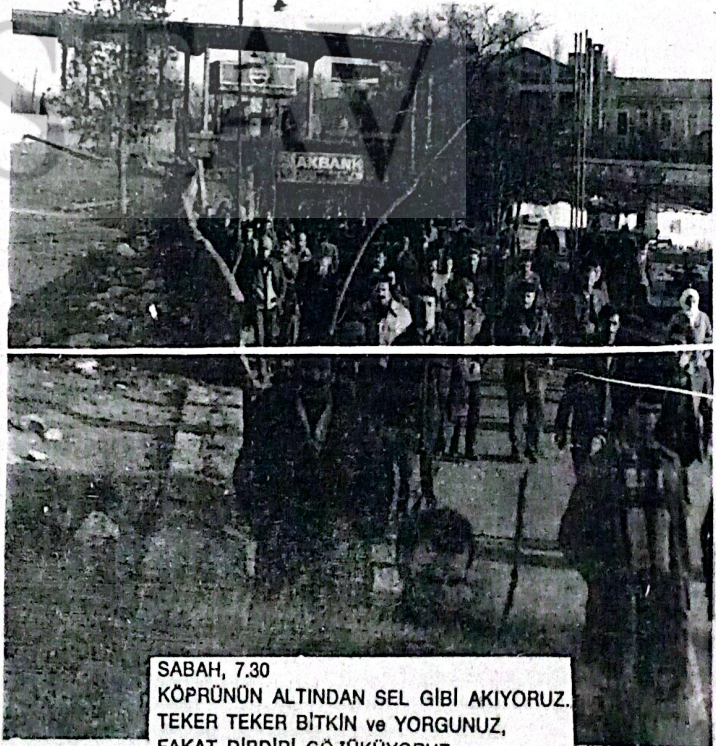
Evet Arkadaşlar: Kazlıçeşme işçisi olarak yeni bir dönem içindeyiz. 1976 yılı toplu sözleşme görüşmeleri içindeyiz, zorlu bir dönem, sömürü ve kardan gayri hiç bir şey düşünmeyen Kazlıçeşme patronları domuz topu olmuşlar karşımızda. Onlarda bu dönemi 1972 — 1973 dönemi zannediyorlar ve Kazlıçeşme işçisinin büyük uyanışını görmemiş benziyorlar. Bu nedenle katırça bir tavır takındılar. Görüşmeler, başlıyalı

bir ayı geçtiği halde, hiç bir madde üzerinde anlaşmaya varılmadan, 1 Mart'ta uzlaşma kuruluna gönderildi.

Uzlaşma kurulundan ne çıkacağını bilemiyoruz, bildiğimiz tek şey var.

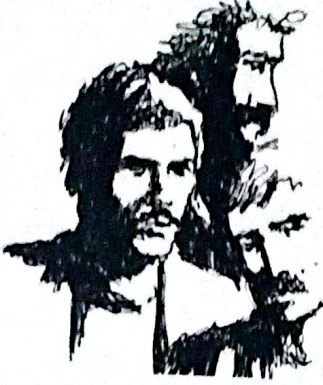
Biz Kazlıçeşme işçileri kararlı bilinçli tek yumruk olarak, çivinin çivile söküleceğini bir an bile aklımızdan çıkarmadan, dişe diş giriyoruz bu kavgaya.

BU BÖYLE BİLİNSİN

SABAHA, 7.30

KÖPRÜNÜN ALTINDAN SEL GİBİ AKIYORUZ.
TEKER TEKER BİTKİN ve YORGUNUZ,
FAKAT DİBDİRİ GÖZÜKÜYÖRÜZ.
ONLARCA, YÜZLERCE BİNLERCEMİZ.

Ülkemizde, son yıllarda sınıf mücadelesinin oldukça hızlı bir yükseliş içinde olduğunu gösteren, önemli ölçülerden biri, yüksek boyutlara ulaşan grevlerdir. Bu yazımızda grev, genel anlamıyla vermeye çalışacağız. Bundan sonraki yazılarımızda, grevlerin Türkiye'deki tarihî gelişimini sınıf mücadelemizdeki etkilerini ve bizlerin grevlere karşı alacağımız tavırları belirtecektir.

Grevlerin gelişme ve yaygınlaşması. Fabrikaların çoğalması, işçi sayısının artması ile doğrudan ilgilidir. ...Kapitalist ülkelerde grevler zorunlu mücadele biçimleridir...

Şöyle ki;

...Kapitalizm, halkın geniş kitlesi mülksüzken veya çok küçük bir mülke sahipken, bu yüzden de kendisini işçi olarak kıralamak zorundayken; toprağın, fabrikaların, araçların vs. az sayıda toprak sahibi ve Kapitaliste alt olduğu sosyal sisteme verilen addır. Toprak ve fabrika sahipleri, işçileri kiralarlar ve onlara pazarda sattıkları şu yada bu cins mal-

ları üretirler. Fabrika sahipleri ayrıca, işçilere kendilerinin ve ailelerinin geçimlerini ancak sağlayacak bir ücret verirken bu miktarın üzerinde işçinin ürettiği her şeyi ceplerine kâr olarak indirirler. Şu halde kapitalist ekonomide kitle olarak halk, diğerlerinin kiralanmış işçileridir. Kendileri için değil, ücret karşılığında işveren için çalışırlar. İşverenlerin, ücretleri dalma düşürmeye çalışmalarının nedeni açıktır: İşçilere ne kadar az ücret verirlerse, kârları o kadar fazla olur. İşçiler ailelerine yeterli besin sağlayabilmek, iyi evlerde yaşamak ve dilenciler gibi değil de, diğer insanlar gibi gilyimlik için, mümkün olan en yüksek ücretli almaya çalışırlar. Bu yüzden işveren ve işçiler arasında ücretler üzerinde devamlı bir mücadele sürer...

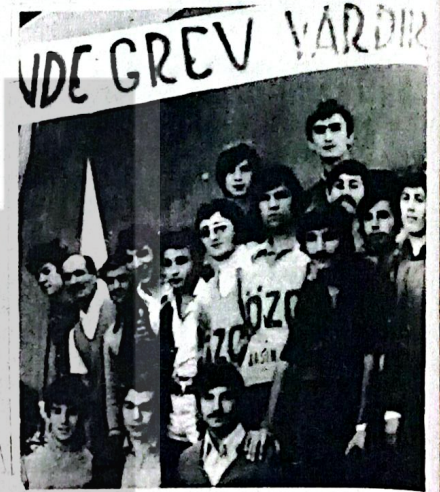
Bu mücadeleyi tek başına sürdürmek isteyen işçiler, milyonlara sahip işverenler karşısında — ...Mutlak güçsüzdür. Bu güçsüzlük işçileri güçlü işverenler karşısında ezilmemek için birlikte mücadeleye götürür. ... Grevler böyle doğar...

Grev dönemlerinde işçiler işverenlerin gerçek yüzünü daha iyi görürler. İşverenler milyonlarından biraz vazgeçmemek için yüzlerce binlerce işçinin ekmeğiyle oynarlar. Onları işsizliğe ve açlığa terkederler. İşsizler ordusundan yararlanıp, yeni ve daha ucuz işçiler kiralarlar.

Topluca ve bölünmeden mücadelelerini sürdüren işçiler, işverenlerin bu oyunlarını bozar. Çünkü işveren fabrikasının işlemleriyle ayakta kalabilir. Fabrikanın işçiler olmadan hiç bir işe yaramadığı apaçık bir gerçektir. Her grev bizler için pek çok sıkıntıyı da getirir, tutuklamalar olabilir. Bütün bunlara rağmen

men işçiler arkadaşlarını terkedip işverenlerle anlaşılardan nefret ederler. Ve giderek birbirlerinden başka tutunacak dalları olmadığını kavrarlar.

Bütün bunlar, grevin çok önemli bir mücadele biçimi olduğunu gösterir. Fakat bu tek mücadele yolu değildir. İşverenler olduğu sürece biz istediğimiz ücretleri alsak bile onlar mallarına yaptıkları zamlarla verdiklerini fazlasıyla geri alırlar. Çünkü onlar iktidardır. O halde bu mücadele esasta iktidar mücadelesinin bir parçasıdır. «EĞER GÜÇLÜ KOLLARIMIZ İSTERSE BÜTÜN ÇARKLAR DURUR»

KAZLIÇEŞME İŞÇİLERİYLE RÖPORTAJ:1

Soru: Nerede çalışıyorsunuz?

Cevap: Marmara Deri konfeksiyonda.

Soru: Kazlıçeşmede kaç senedir deri işçiliği yapıyorsunuz?

Cevap: İki senedir çalışıyorum.

Soru: Ne kadar ücret alıyorsunuz, kaç nüfus geçindiriyorsun, yeterli midir?

Cevap: Bekarım, Bekar olduğum halde asgari ücretle geçinemiyorum ya çocuk çocuk sahibi olanlar ne yapsın, yeterli değildir.

Soru: Öyleyse işçiler ücretlerinin yeterli hale gelmesi için ne yapmalılar.

Cevap: İşçiler az olan ücretlerini yükseltmek için, şayet sendikalarda örgütlü değillerse, sendikalaşmaları gerekir, sendikalarda ücretlerini yükseltmek için mücadele etmelidirler.

Soru: Sendikalar dediniz, günümüzde iki tip sendikacılık var Devrimci sendikacılık ve sarı sendikacılık, bunları bize tanıtabilir misiniz?

Cevap: Bizim bildiğimiz kadıyla pratikte gördüğümüz kadıyla sarı sendikacılık işçi sendikacılığı değildir, işverenlerle uzlaşmacıdır çünkü işverenlerle sadece iki senede üç senede bir sözleşme imzalar, ne işçilere haber verir nede işçilerle ortak bir sözleşme taslağı hazırlar ya da hazırlanan taslağı işçilerden gizli görüşüp imzalar, kaldığı sözleşme ile elde edilen hakları dahi savunamazlar. Bir başka özellikte, bugün örneğini ülkemizde gördüğümüz Türk-İş tipi Partiler üstü, politikadan baysız sendikacılık. Şöyle onlar partiler üstü sendikacılık siyaseti diyorlar, onlarkinde siyaset işveren siyasetidir çünkü işçiler Türkiye'de büyük bir güç, aşağı yukarı iki milyon sendikalı işçi var, ikibuçuk milyon sigortalı işçi var, onları aileleriyle beraber düşünürsek büyük bir güç. Böyle bir güçlü siyasetten uzak tutmak tamamen işveren siyasetidir. Aslında siyasetten uzak tutulm derken işçileri sadece gerici partilerle peşkeş çekerler. Devrimci Sendikacılık, onlardan ayrılır şöyle ki, Devrimci Sendikacılık sınıf sendikacılığıdır, artan hayat pahalılığı karşısında daha fazla ücret almalarını sağlar. Sağlamış olduğu hakları sonuna kadar savunur.

Soru: Devrimci Sendikalar yaptıkları toplu sözleşmelerle ücretlerde kısmi bir artış sağlıyor, fakat bu artış içinde yaşadığımız sömürü düzeninde artan hayat pahalılığı karşısında işçilerin iyi yaşamalarını sağlıyor mu?

Cevap: Elbette sağlamaz, ne kadar yüksek ücret alırsak alalım, işverenler sözleşme ile elde edilenden daha fazlasıyla mallarına zam yaparlar aldığımız ücret bir cebimizden girer, diğer cebimizden çıkar, bu ne-

denle işçinin sadece sendikal mücadelesi yeterli değildir. İşçi sınıfının politik mücadelesi şarttır.

Soru: Başımızda Milli Cephe hükümeti var, bu hükümet iş başına geldikten bu yana, emekçilerin ve demokratik mücadelelerini engelleyici yasalar çıkarıldı, grevlerde, direnişlerde, boykotlarda alabildiğine faşizan baskılar yapıldı bunları örnekleyebilir misiniz?

Cevap: Milliyetçi Cephe aşağı yukarı 7-8 ay oluyor başa geleli, bu arada işçiler üzerine uygulanan birkaç güncel örnek verebilirim.

İşçi Memur ayrımı meselesi var, 40 bin hastahane işçisi memurlaştırıldı, Hâkim sınıflar hiç bir zaman çalışan insanların örgütlenmesini istemezler, Sağlık işçilerinde sendikalaşmasını önlemek için işçileri memur yaptılar. Şimdi örgütsüz olan sağlık işçileri Mecliste çıkacak persönel kanunu ve kat sayısına kaldı.

İkinci örnek, en son seydişehir Aliminyum İşletmelerinde 8 bin işçi üzerinde oynanan oyundur, orda işçiler Disk'e bağlı Özgür Aliminyum - İ iş sendikasına bağlıydılar, Hükümetin yasal güçleriyle Polisliye jandarmasıyla, ve yasa dışı güçleriyle Faşist Komandolarıyla yürüttüğü operasyon sonucu yetki Özgür Aliminyum-İş Sendikası'ndan alınarak faşist Türk Metal-İş sendikasına verildi. Bunun mücadelesi devam ediyor, inanyoruz ki Aliminyum işçileri bu mücadeleyi kazanacaklardır.

Üçüncü örnekte Tarih de oynanan oyundur işveren beslemesi Faşist komando taslakları sahnede, yetki Tekstil sendikası'ndan alınarak faşist Hür mensucat sendikasına veriliştir.

Kısaca, emekçiler, işçiler, öğrenci ve yurtseverler üzerine alabildiği ne baskı ve yıldıma politikası güdülmüştür 7-8 ay içinde.

Soru: Referandumun yasa dışı olarak kabul edilmesi, işçi sınıfının kanıyla kazanıldığı bir hakkın, parabalaları iktidarı tarafından gasp edilmesidir. Siz Kazlıçeşme işçisi olarak bu yasa hakkında ne düşünüyorsunuz.

Cevap: Referandum yargıtay dokuzuncu dairesi tarafından yasa dışı olarak kabul edildi. Hükümetin çıkardığı antidemokratik yasalardan biri de budur. Referandum sarı sendikaların sultası altında olan tüm işçileri için önemlidir. Bizde Türk-İş'e bağlı Deri-İş sendikası var 25 seneden beri Kazlıçeşme işçisine hiç bir şey vermediği meydandadır. Nedenle referandumun önemi bizim içinde büyüktür.

Soru: Haklı mücadelemizi yürütürken hükümetin antidemokratik yasaları uygulanıyor. Binbir sömürü, vurgun, kanunsuzluk, yolsuzluk yapan parabalaları içinde aynı yasalar uygulanıyor mu?

DİRENİŞ VE GREV BİZLERE NELER ÖĞRETTİ

Grev bizlere tam anlamıyla bir okul oldu. Sınıf mücadelesinin kimler arasında sürdüğünü kimlerin işçi dostu kimlerin işçi düşmanı olduğunu gösteren bir okul.

Bu güne kadar işçinin Patrona peşkeş çekildiğini duyar ve okuduk. Fakat yıllar sonra ilk defa Greve çıkan işçiler olarak bizzat yaşayarak çok şey yüz kusur gün süren direniş ve grev esnasında öğrendik. İlerici işçi arkadaşların neden işverence sudan bahanelerle işten atıldığını gördük. İşçi çıkarlarını savunduğunu iddia eden sarı sendikacıların işverene kayıtsız şartsız teslim oluşlarını öğrendik. Her ne kadar Grev Çadırlarının etrafını tatile çıkılmış havası vermek istedilerse de yüzlerce arkadaşın bilinçlenmelerini önleyemediler. Meyhane şarkılarıyla bizleri boş kafak insanlar olarak tutmak istedilerse de başarılı olamadılar.

Yenileşme grevde durmadı. Yılmadan, işten atılma tehditlerine rağmen çaba sarfedip doğru yolu işçi arkadaşlara gösterdi. Grevimizin ancak ömerbanka bağlı diğer işyerlerinde DAYANIŞMA GREVİNE gidilerek başarıya ulaşacağını söyledi. Haklarımızın dilenerek değil direnerek alınacağını belirtti. İşçilerin birleşmesinin tek çıkar yol olduğunu haykırdı. Yüzlerce arkadaş sendikacıları hesap sormanın nasıl olacağına davranışlarıyla gösterdiler.

İlk defa işçilerin sendika yönetimine geçmenin tek çıkar yol olduğunu anladık. İşveren vekilleriyle, sendikacılığın işçiden yana yönetilmeyeceğini gördük.

İşçilerin meselelerinin sadece ekmek kavgası olmadığını, karşımıza çıkan egemen sömürücü çevrelerin gaddarlığı pahasına öğrendik. 19 arkadaşımızın taşımakta oldukları işçi bayrağının yere düşürülmemesi gerektiğini kavradık. Kavgamızın sürdürülmesi amacıyla atılan arkadaşların yene geçmenin şart olduğunun bilincini vardık. Ve 19 lar yerine yüzlerimiz ektik.

Bu nedenle ekmeğimizi elimizden zorla alarak veya alma tehdidinden yararlanarak bizleri susturmak isteyenlere haykırıyoruz. Bizler baskı ve zulme susmayacağız. İşçi haklarına saygısızlık olduğu sürece, haklarımızı zorla elimizden alınmak istendiği sürece, susmayacağız. Haksızlıkların hepten birgün sorulacağını bilincindeyiz. Giderek güçlenen in, büyüyen yenilmez olanın işçiler olduğunun bilincindeyiz.

BEY. DERİ-KUNDURADAN BİR GRUP İŞÇİ

BEYKOZ DERİ KUNDRADA MÜCADELE BASKI VE KIYIMLA ÖNLENEMEZ

BEYKOZ Kundura Fabrikasında çalışan arkadaşlar bilirler ki bugüne kadar hiçbir sendikacı işçi arkadaşların sorunlarının çözümüne gereğince eğilmemiştir. Hep kendi çıkarlarını işçi arkadaşların çıkarlarından üstün tutarak davranmışlardır. İşçi arkadaşların bilinçlenmemeleri için ellerinden gelen tüm gayretleri sarfetmişlerdir.

Ne var ki Türkiye İşçi Sınıfının uyanışı, Beykoz'da çalışan arkadaşlarımızı etkilemekte geri kalmamıştır.

Yıllardır işçilerden aldıkları aidaatlarla geçimlerini sağlayan sarı sendikacılar, sendika tüzüğünde olmasına rağmen işçilerin eğitilmesi sorununa çare bulmamışlardır. İsrarla işçilerin eğitilmesi için başvuruları reddedilmiştir. Eğitim izinleri eşe dosta kayfi izin alma şeklinde kullanıla gelmiştir. Onlar biliyorlardı ki işçilerin uyanışı saltanatlarına son verecek, işveren yanlısı sendikacılığı iflas ettirecek sonuçlar doğurur. Öğrenme hırsıyla kavranan arkadaşlar bunun üzerine kendi başlarına çare bulmaya yöneldiler. Eğitim aracı olarak YENİLEŞME Gazetesini yayın hayatına soktular. İşçi aleyhine dönen dolapları ısrarla sergileyen YENİLEŞME kısa zamanda Deri-Kundura işçilerinin sesi haline geldi. Yenileşme Gazetesinin her sayısı işçi arkadaşların yeni yeni bilgilerle donanmalarını sağladı.

Bu gidişten rahatsız olan işveren ve yandaşları SARI SENDİKACILAR Yenileşmenin boğulmasını sağlamaya koyuldular. Çare olarak YENİLEŞME çevresinde kümelenen işçi sınıfı çıkarları uğruna herşeyi göze alan 19 arkadaşın iş akitlerini feshettiler. Hem de direniş te öncülük ettiler iddiasıyla.

Sanıyorlar ki 19 kişi aç susuz kapı dışarı edilince bu uyanış durdurulur. Oysa işçi sınıfının uyanışı engellemeye hiçbir patronun hiçbir işverenin gücü yetmez. Baskı ve kıyım para etmez. Sınıf mücadelesi sömürü olduğu sürece sürecektir, sürmektedir.

Biz atılan arkadaşlar olarak kavgamızı şimdi fabrikamızın dışında sürdürmekle görevli sayıyoruz. İşçi arkadaşların haksızlığa, sömürüye ve baskıya karşı kavgalarında, Türkiye işçilerinin kurtuluş mücadelelerinde varız, var olacağız. Kafası almayanlar bunu böyle anlayıversinler.

Beykoz Deri Kunduradan Atılan İşçilerden EROL YÜCE

ikinci sayfadan devam
evap: Elbetteki uygulanmaz, kapitalist düzende yani sömürü düzeninde bir taraftan üretim araçlarına sahip olanlar diğer tarafta üretim araçlarından yoksun ücretli kölelik yapan işçiler görürüz. Başa geçen hüküm çok gerisindedir.

kümetlerde daima üretim araçlarına sahip olan parababalarını temsil ettiklerinden, yasal ve yasa dışı uygulamalar devamlı işçi sınıfı ve halkımız üzerine uygulanacaktır.

RÖPORTAJ: 2

Soru: Nerede çalışıyorsun?

Evap: Derilüks fabrikasında çalışıyorum.

Soru: Kazlıçesmede kaç senedir deri işçiliği yapıyorsun?

Evap: 1965 senesinden bu yana çalışıyorum.

Soru: Ne kadar ücret alıyorsun, kaç nüfus geçindiriyorsun, yeterli midir?

Evap: Asgari ücret alıyorum, yedi nüfus besliyorum, yetiştiremiyorum.

Soru: Bu güne kadar Kazlıçesmede ücretlerin artırılması için bir çok toplu sözleşme yapıldı, yapılan toplu sözleşmeler hakkında bildikleriniz nelerdir?

Evap: Bildiğimiz şudur, sendika doğru düğün mücadele etmemiştir, aldığı haklar yeterli olmamıştır, 40 lira ücret alıyoruz pazarda bir kilo ıspanağın kilosu 8 liradır, yani alınan haklar geçim şartlarının

Soru: Bu sözleşmelerde uyuşmazlık sonucu grevlerde oldu, grevler hakkında bildikleriniz nelerdir?

Evap: Grevler hakkında bildiklerimiz danişıklı grevler oluşudur. 1972 - 1973 grevinde 54 gün karda kışta mücadele verdik, fakat sonuç hiç te iyi değil alınan zam 3 sene 7 aylığına 30 liraydı.

Soru: Beykoz Deri kundura fabrikasında imzalanan toplu sözleşme sizce nasıldır?

Evap: Beykoz sözleşmesini biz Kazlıçesme işçileri olarak ilgiyle izledik Beykoz'da çalışan 1800 işçi arkadaşımız tamamen satılmıştır, iki seneliğine 50 lira zam alınmış hiç bir sosyal hak alınmamıştır. 19 işçi arkadaşımızda mücadele verdiklerinden dolayı tazminatı dışarı atılmıştır.

Soru: Bütün bu olumsuzlukların sebepleri sizce nedir?

Evap: Sebepler çoktur, sömürü düzeni içindeyiz, düzen patronlar düzeni her şey

onlardan yana çalışıyor, hatta sendikalarımız bile. En büyük sebep parababaları, örgütlü bizler örgütsüzüz.

Soru: Şu an Kazlıçesmede büyük sözleşme görüşmeleri var, sözleşme 82 iş yerinde çalışan 2000 civarında işçi arkadaşı kapsıyor, görüşmeler henüz bir sonuç vermedi, sendika kasesinin boş olduğunu bilen patronlar katır bir tavır takınarak görüşmeye yanaşmıyorlar. Sizce kasanın boş olması Kazlıçesme deri işçilerinin yürüttüğü mücadeleyi etkiler mi?

Evap: Sendikanın kasesi ne kadar boş olursa olsun, Kazlıçesme işçisi karardır, bilinçli olarak hareket edecektir. Kazlıçesme patronlarına kasanın değil, kafa ve kol birliğinin önemli olduğunu göstereceğiz.

Soru: Fabrikanızda özel sorunlar var mıdır?

Evap: Ücretlerimizin azlığı en büyük sorunumuzdur, bunun yanında mesallerimiz bordroda gösterilmiyor, sabun, havlu, çizme verilmiyor.

DERKON A.ŞİRKETİN DE BASKILARA SON VERİLMELİDİR

Derkon A.Ş. de işçi arkadaşlar üzerine baskılar yoğunlaşmakta, yılmadan mücadele eden temsilci arkadaşları işten atabilmek için çeşitli oyunlar tezgahlanmaktadır.

Son oyun, 18.2.1976 tarihinde oynanmıştır, olay kısaca şöyledir.

18.2.1976 tarihinde işçi arkadaşların senelik muayenesi için fabrikaya doktor getiriliyor. Fabrika temsilcisi Erdoğan İnayet'e, yapılan muayene sonucu bronşit olduğu söyleniyor. Erdoğan arkadaşda gerekli tedavinin yapılmasını, ilaç yazılmasını istiyor, Doktor ilaç yazmaya itiraz edince, temsilci arkadaş; yapılan muayenenin yetersiz olduğunu bundan hiçbir işçi arkadaşın fayda görmeyeceğini söylüyor.

Bunun üzerine, görevi sadece havlamak, sahiplerini memnun etmek olan Personel Şefi, temsilci arkadaşla hakaret ediyor. Kısa bir tartışmadan sonra, Doktor Abdullah Geçgel 180 derecelik dönüş yaparak, Bronşit teşhisini unutup temsilci arkadaşımızı deli olmakla suçluyor ve tımarhaneye gönderebileceğini söylüyor.

Temsilci arkadaş muayene odasını terk edip işinin başına döndükten bir müddet sonra Personel Şefi tarafından çağırılarak, aşağıda gösterilen deli raporu kendisine ve-

riiliyor. Ertesi gün S. Sigortalar Dispanserinde asabiye doktoru tarafından yapılan muayene sonucu, Fabrika doktoru tarafından hazırlanan raporun yanlış olduğuna karar verilmiştir.

Erdoğan İnayet arkadaşımızı verdiği mücadeleden dolayı kutlar. Derkon A.Ş. Şürekasının, ilerici arkadaşlar üzerine yaptıkları baskılara SON VERMELEİNİ BİLDİRİRİZ.

öğrenmeye övgü

En kolayından başla öğrenmeye,
Çoktan geldi zamanı
Sakin geciktik falan demel
Alfabe yetmez ama, öğren onu,
Başla bir kez ve dayan!
Ne yap yap, öğren her şeyi,
Ve ne yap yap başa geç!
Sürgündemisin, öğren!
Zindandamısın, öğren,
Mutfaktamısın, öğren!
Altmışındamısın, öğren!
Ve ne yap yap başa geç!
Sen evsiz, barksız, okula git!
Sen tir tir titreyen, yut bilgiyi!
Sen, aç ve çıplak, al kitabı eline!
Bir silahtır, sana o
Sarıl ona, başa geç!
Sıkılma arkadaş, araştır, sor!
Kulak asma her söylenene
Gözünü dört aç, kendin gör!
Bir şeyi kendin öğrenmedinmi,
Onu bilmiyorsun demektir!
İyi bak şu hesaba,
Sensin onu ödeyecek olan!
Her koltukta oturana mim koy,
Nasıl gelmiş oraya sor soruştur!
Ne yap yap başa geç

B. BRECHT

İşte Belgesi

İstanbul, 18.2.1976

Sosyal Sigortalar Kurumu
Kazlıçeşme Dispanseri Baş Hekimliğine

18.2.1976 tarihinde fabrikamız doktoru tarafından yapılan senelik Periyodik muayenede işçilerimizden Erdoğan İnayet'e ve ekteki raporda belirtilen araz görülmüştür. ve dispanserinize havale etmek lüzumu görüldüğünden adı geçen işçinin nörolojik muayenesinin yapılarak tarafımıza bilgi verilmesini rica ederiz.

Derkon A.Ş.
Yer. Müdürü

Yer. Müdürü
Yer. Müdürü

DERİ-İŞ SENDİKASI BEYKOZ ŞUBE KONGRESİNE İŞÇİLER ALINMADI

29 ŞUBAT 1976 Pazar günü Beykoz Deri Kundra fabrikası yemekhanesinde şube kongresi yapıldı. Ve şube kongresine işçiler alınmadı. 14 Şubat günü yapılan delege seçimlerini YENİLEŞME çok az farkla kaybetmişti. Sadece seçimlerde oy kullanmanın yetmeyeceğini bilen işçi arkadaşlar şube kongresinde izlemek istediler. Kongrenin yapıldığı yemekhane kapısına gittiklerinde içeriye girmenin yasak olduğunu gördüler.

İşçi arkadaşların haklı tepkisine neden olan bu anlayış ve davranış netlikle protesto ederiz, işçinin gözünden irak işçi sendikacılığı yapmak tarihe karışmak üzeredir. Daha önce böyle davrananlar işçi arkadaşlardan gereken dersi almışlardır. HATIRLATIRIZ.

ÇALIŞANLARIN HAKLARI

baştarafı birinci sayfada

mokrası düşmanı yollara başvurmak zorunluluğunu hissetmektedirler. 2. İşçiler ve tüm emekçiler artan hayat pahalılığına karşı saavş açmanın bilincine ulaşmışlardır. Dolayısıyla bir mücadeleye yönelmektedirler. Sermaye çevreleri dışa bağımlılığı sömürülerini daha da azgınlıktırmakta. Sömürülerini rahat sürdürmek amacındadırlar. Ekmeğe, gası, demokrasi kavgası muhakkak durdurulmalıdır. Sermayeciler maktadır sermaye cephesi.

3. İşçiler ve emekçilerin meselelerinin ayrı olarak alınması ise, emekçilerinin bölünmesini sağlayacaktır. İşçi çalışan kesime yapılan demokrasi düşmanı saldırı sadece o kesimin tepkisini görsün, başka emekçi kesimler karnesini istiyorlar. Böylece amaçları olan sömürü ve aşım devam etsin başını kaldıran da susturulsun istiyorlar.

4. Sarı sendikacılık ayakta kalsın. Sınıf sendikacılığı yapan sendikalar yaşamamış istiyorlar. Patronların bir de diğini iki yapmayan sarı sendikalar dışında sendika olmaz. Sın diye bunları hayata geçiriyorlar. Öyleyse adım adım yaklaşan emekçi düşmanı uygulamaları durdurmak bir görev olmalıdır. Bütün işçiler, ileriler, işçi sınıfından yana, emekçiden yana herkes bu saldırıları göğüslemelidir. Yoksa bu gidiş yıllar süren faşist bir iktidardan gelmesinden dolayıdır. Yıllar boyu tüm çalışanların karınları bulduğuna kölece çalışmasına sebep olacaktır. GREV HAKKININ YOKEDİLDİĞİ BİR ÜLKE HALİNE GELEBİLİRİZ. BİLELİM Kİ DEMOKRATİK HAKLARIMIZIN GASBEDİLMESİ KARŞISINDAKİ VURDUMDUYMAZLIK EMEK DÜŞMANI SERMAYE CEPHESİNİ GÜÇLENDİRİR - CESARETLENİRİR. HER YİĞİN HAREKETİ, YÜZBİNLERİN ÖRGÜTLÜ OLARAK DEMOKRATİK HAKLARINA SAHİP ÇIKMASI ZORUNLULUĞU LA, KANLA SÖMÜRÜ DÜZENLERİNİ SÜRDÜRMEK İSTİYORLAR. YENİLERİ HIZAYA SOKACAK TEK YOLDUR.

BİLELİM Kİ KORKUNUN ACELE FAYDASI YOKTUR. Cesaretilice saldırıları göğüsleyelim.

Yenileşme

Deri Kundra işçilerinin sesi YENİLEŞME / Sahibi Gülten Büyüklü / Yazı işleri müdürü: Rıdvan Arslan / Yönetim yeri: Beykoz yeni işçi evleri No 71 / Dizi: İstanbul Matbaası / Baskı: Özkan Matbaası / Basım tarihi: 8/Mart/1976 / Fiyatı: 100 Kuruş

Yıl 2 s.

Beykoz il kalarında lerde sar leştiren l sı İşçiler ve geri di gu bir kit yıllarca s nucu elde yalı örgü lında işçi nılmaya t dikaların rında kök tidarını t ki kurula anda kap tıldı. eliyile pa kurdurul rulan sa nin yaka dan bu y rikancı : gine işç meye ba çısından müri ba du. TÜ çatısı al çi sınıfı dişe boy lında Tl tarihi g DİSK'i l DİSK, K içinde c lamıştır lesi ese deri işç dan olan

Deri- diye ba Sosyal lısan sa zavallı şünenle Sizler ların k lü düze yoldan Semir 3 milye milyoni